

## כל נדרי / אוצרות יהודיים

**באופק** שוקעת אט אט החמה  
על גלים את קרניה שולחת  
בלב ים עומדת ספינת מלחמה  
חיילים רוסיים היא לוקחת  
רב החובל שם ניצב בראשה  
בידו אווז הוא משקפת  
והנה רואה הוא מולו יבשה  
ועליה אודסה נזקפת  
מנורות נמלאה, בוקעת אורה  
יהלומים מנצנצת, זורחת  
ולפתע נשמעת משם קול שירה  
מתקופה עתיקה ונשכחת  
מזכיר לו השיר זכרונות מגיל רך  
משנים של עונג ויופי  
לא בטהובן לא מוצארט לא ואגנר  
או באך  
לשיר סוג שונה של אופי...  
**אחרי** הניגון אל עבר העיר  
לשם נמשך הוא בלהט  
מתיר הוא סירה ובשיט מהיר  
רץ על החוף כמו בלי דעת  
הוא רץ ברחובות נכנס ויוצא  
השירה מתחזקת גוברת

ומקום לעצמו הוא איננו מוצא  
את ליבו הנוסטלגיה שוברת.  
אחרי הניגון הוא יוצא מן העיר  
ושם בין בתי החרושת  
באמצע שביל צר אפל וזעיר  
נעלם הניגון ביבושת.  
**והנה** מבחין הוא באישה זקנה  
עומדת בצד נאנחת  
תחת ידה חבילה קטנטנה  
סביב לעיניה מטפחת  
"אוי אמהל! עזרי לי!" הוא פונה  
בתחינה-  
"שירה נפלאה אני שומע  
וליבי כה נמשך אחרי המנגינה  
אני חש שאני משתגע!"  
"נשמה יהודית" היא עונה "יש לך  
בחיים חסרי תוכן כבר די לה  
ולכן היא עכשיו כה חסרת מנוחה  
כי ליל יום כיפור הוא הלילה..."  
הוא פורץ בזעקה "אוי! יום כיפור  
הוא הרי...  
אני נזכר בימים של פעם  
והשיר הנפלא הוא נגון כל נדרי  
בפי חי עדיין הטעם.."

"אוי ברוך ה'!" צהלה האשה  
"תמיד הוא בזמן מסייע  
את כל החזנים היבסיקציה גירשה  
להתפלל כאן אין מי שיודע"  
**הוא** מובל אל חצר בין ארבעת  
כתלים  
לחים רטובים הם מבכי  
בין הציבור הוא מבחין בקצינים  
מהוללים  
דמעות שוטטות על הלחי  
באולם הקטן דולקים הנרות  
הובאה לו טלית מאובקת  
הוא מפנה לציבור את פניו  
החירות  
מתחיל הוא לקרוא בשקט:  
"בישיבה של מעלה ובישיבה של  
מטה,  
אנו מתירים להתפלל עם  
העבריינים"  
ומעיניו זולגות הדמעות  
זולגות על פניו החירות  
**בחוץ** שם שוררת עלטה וצינה  
הגשים מתחיל כבר לרדת  
לשווא הספינה בנמל ממתנה

שולחת אלומת אור מוטרדת  
את רב החובל היא מנסה לאתר  
גם בין כוכבים היא מרצדת  
אך הוא התעלה כבר גבוה יותר  
לעולם לא ישוב עוד לרדת  
**לדמעות** הוא מניח בחופש לזרום  
ואינו מנסה כלל למנוע  
עומד שם גם אבא ירד ממרום  
'כל נדרי' רוצה הוא לשמוע  
אך עתה לדבר מי זה יכול  
כשכמעט מתפוצץ כבר המוח  
מסתובב הוא כמו פורץ במחול  
ומתחיל להכריז בכל כח:  
"יהודים, התדעו ההשגחה נפלאה  
מעשים מופלאים היא יוצרת!  
איך נשמתי במחצית השעה  
לפתע הפכה מאושרת...!  
אכן היום הזה יצאתי ממיצר  
בליבי אש הקודש יוקדת  
חיפשתי ניגון ומצאתי אוצר  
**את אמונתי האובדת.**